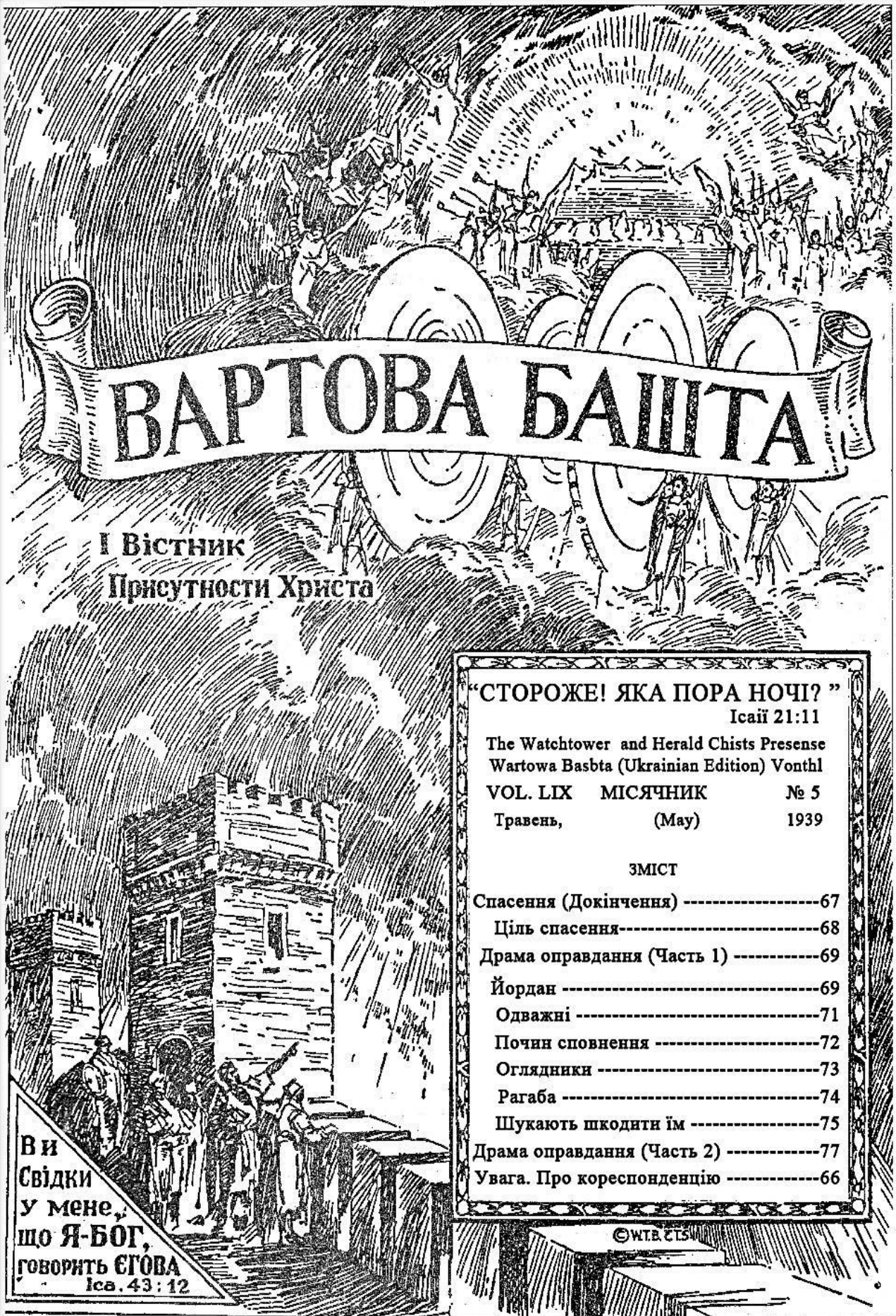




ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthl

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 5

Травень, (May) 1939

ЗМІСТ

Спасення (Докінчення)	67
Ціль спасення	68
Драма оправдання (Часть 1)	69
Йордан	69
Одважні	71
Почин сповнення	72
Оглядники	73
Рагаба	74
Шукають шкодити їм	75
Драма оправдання (Часть 2)	77
Увага. Про кореспонденцію	66

© WTB & TS

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. Rutherford President W. E. Van ambcrch Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

“ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА”

Під час, коли грозить тоталітарний звір, і коли світ є засліплений до правдивого ТЕОКРАТИЧНОГО правління, то ся нова книжечка (в англійській мові) як раз є інформацією на часі для всіх людей доброї волі. Під дуже вражаючою ілюстрацією на обкладинках сих 64 сторін друку виставляє промову Судді Рутерфорда, котра була проголошена по цілм світі по радіо, коли він останній раз промовляв до публіки в Нью Йорку. Крім повисше згаданої промови, ся книжечка містить також артистичний артикул під заголовком “ТЕОКРАТІЯ”. Ви можете набути свою копію проти вашої офіри в сумі 5 центів з одну копію. Час, коли ся книжечка буде пущена до публіки буде оголошений де інде.

УВАГА ПРИМІРНИКАМ

Тут бажаємо звернути увагу всім читачам “Вартової Башти”, як се попередньо було вже зроблено, щоб всі, котрим потрібно писати листи, картки або що інше до Товариства в Брукліні, робили се після нашої просьби, щоби всі листи були писані в англійській мові. Если деякі браття не можуть писати по англійськи, то прошені просити когось що може, але все старання повинні бути зроблені, щоби листи, карточки або відновлення на котрий-будь журнал, або замовлен ня книжок і т.п. були заслані в англійській

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старється о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмовно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

мові. Якщо браття будуть се робити, то се вельми ускорить розглянення всяких справів, й також уменшить много непотрібного труду в різних бюрах. Се вимагання походить від нашого брата Рутерфорда, й коли всі будуть послухними сьому вимагання, то ми є певні, що Господь помножить нагороду за ваш додатковий труд.

КОНВЕНЦІЯ

Виглядає се стосовним, щоб свідки Єгови й товариші їх зібралися на конвенції десь на сході. Для ської цілі місто Нью Йорк було вибраним. Час: Від 23-го до 25-го червня. В перших два дні конвенції всякі зібрання відбудуться в Манхеттен Сентер. В неділю, 25-го, всі зібрання, включаючи й зібрання для публіки взагалі, відбудуться на стадіоні Медісон Сквер Гарден. Знайомі є ми факту, що свідкам Єгови в далеко-східних областях Злучених Держав буде прикро прибути на сию конвенцію, отже якщо буде можливо, друга конвенція буде постарана дальше на захід колись пізніше. Стосовно повідомлення о сім буде виголошене у відповідні пори.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LX

Травень, 1939

№ 5

“СПАСЕННЯ”

“Спасення приналежить до Єгови”. – Псальма 3:9, А.П.В.

КАЖУТЬ, що на землі є многі мільйони людей привязаних до католицької організації, котрі попирають гієрархію. Ось прийшов час і Ісус Христос судить народи землі й збирає до себе “інших овець”, котрі будуть становити велику громаду. (Йоана 10:16) Нема сумніву, що багато ширих людей знаходяться в католицькій організації, а деякі в інших релігійних організаціях. Для них проповідується правда як свідоцтво, і ті, що чують і вірують, поспішно втікають з релігійної організації і шукають Господа Ісуса Христа, царя, і служать Йому. Бачучи сю правду, і спостерігши тих, що служать правді, такі люди стараються чинити добро послідователям Христа. І яка є обітниця і надія для таких людей? Вони служать Ісусу Христу тим, що вони чинять добро Його слугам. Ісус каже до тих, що показують їх посвяту до Нього: “Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство приготовлене вам від основания світу. ... І пійдуть сі... на життя вічне”. (Маттея 25:34,40) Але в тих релігійних організаціях є багато людей, що чують вість царства, і замість прийняти її радісно, то вони відкидають сю вість і тримаються католицької гієрархії й спільно з нею переслідують вірних людей Єгови, що служать Богу і Христу. Коли такі гонителі Господа помруть в такому стані суперництва, то чи вони будуть пробуджені зі смерті і дістануть користь з жертви викупу? Ісус відповідає: “І пійдуть сі на вічне знищення”. (Англійський переклад) Промовляючи до таких, Ісус каже: “Ідіть од мене, прокляті, ув огонь вічний, приготовлений дияволу та ангелам його”. (Маттея 25:41) Нема причини ані авторитету святого Писання сказати, що ті люди знов будуть пробуджені зі смерті.

27 Чи святе Писання учить, що треба бути лише сплодженим з святого духа, нім хтось може бути на віки знищений “другою смертю”, від котрої воскресення нема? (Одкриття 20:14; 21:8) Той, що добровільно відкидає Господа і Його царство і переслідє тих, що голосять Боже царство, такий напевно грішить проти світла, бо се дух Божий, що дає світло, щоби люди могли бачити дорогу спасення. Отже такі грішать проти духа Божого. Ісус сказав: “Хто согрішить проти духа святого, той не буде мати прощення ні в сьому віку ні в будучому”. (Маттея 12:32) “Бо коли ми самохіть грішимо,

приймавши розум правди, то вже не застається жертви за гріхи”. (Жидів 10:26) Хоть сі Писання відносяться виразно до тих, що колись були в лінії до царства, то однак вони містять правило, яке відноситься до всіх “козлів”, проти котрих Ісус звернув свої слова. (Маттея 25:41) Нема найменшого сумніву, що є многі з духовенства, що називають себе слугами Божими і Христовими і посідають Біблію, і котрі бачуть докази, на які Господь звернув їх увагу, що царство прийшло, а однак задля самолюбства вони відкидають царство і вість і переслідують тих, що несуть сю вість людям. Вони також вживають їх сили і впливу, щоби перешкодити людям чути правду про царство. Певна річ, що вони не можуть бути нетямучими. Їх противенство до Божого царства не походить з несвідомости, але вони чинять се добровільно. Вони є далеко краще поінформовані чим старинні фарисеї були, і сконечности Господом зазначене правило проти фарисеїв відноситься також до новочасного духовенства, про котрих Господь Ісус сказав: “Горе ж вам, письменники та фарисеї, лицеміри! Що зачинаєте царство небесне перед людьми; самі не входити, й тих що входять не пускаєте ввійти. Горе вам, письменники та фарисеї лицеміри! Що проходите море й землю, щоб збити одного нововірця, і коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас. Змій, коді гадюче, як утечете від суду пекольного?” (Маттея 23:13,15,33) Для таких добровільних і свідомих противників царства чи може бути яка ще користь із жертви викупу? Писання відповідають Ні! Бог звелів написати про таких добровільних грішників от сі слова: “Хто відцуравсь закону Мойсейового, при двох або трьох свідках, смерть йому безмилосердя. Скільки ж. думаєте, гіршої муки заслужить, хто Сина Божого подоптав і кров завіту, котрою освятився, вважав за звичайну, і Духа благодати зневажив?” – Жидів 10:28,29

29 Ті добровільні грішники не лише займалися наученням релігійних доктрин та практикувань супроти Божого слова, котрим то чином вони завели множество людей в диявольські сіти, але вони також добровільно спричинили, що мільйони інші були злапані в сіти Диявола тим чином, що вони перешкодили їм почути правду. Є велике число, що добровільно попирає релігійних провід-

ників і лучиться з тими провідниками в противенстві до Божого царства під Христом. Єсли такі одиниці помруть в такім стані, чи є надія на їх воскресення? Коли б вони і були пробуджені з мертвих в часі царювання Христа, то чи тоді вони скористають з жертви викупу і будуть послухні Божому законі? Здається, що ні. Нинішній час є паралельом або подібний до часу потопа, коли то обставини подібні нинішнім були, і про котрі Ісус сказав: “І як сталося за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого. Їли, пили, женились, оддавались, аж до дня, як увійшов Ной у ковчег, і настав потоп, та й вигубив усіх. Так само, як сталося і за Лота; їли, пили, торгували, продавали, насаджували, будували”. (Луки 17:26–28) В Божому слові нема ніякої надії для сих релігійних провідників, що добровільно противляться Його царству і Його цареві, ані в ньому немає ніякої надії для сторонників тих релігійних систем, котрі добровільно спротивилися царству.

ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

29 Нинішня ситуація кладе вагу відвічальности на останкові і його співтоваришах, що були просвітчені правдою і підпринялись служити Богу і Його цареві. Через довгий протяг часу люди були поневолені релігійними традиціями і тепер вони є zagrożені знищенням. Се є воля Божа, щоби сим людям дати осторогу. Тим–то Він каже до своїх завітуючих людей: “Ви свідки у мене, що я – Бог, говорить Господь”. (Ісаї 43:10,12) Ідіть отже і розкажіть правду людям про царство незважаючи на опозицію. “Остережи їх від мене”. “А ти не скажеш нічого, щоб остерегти ледачого перед його дорогою, то беззаконник умре за свою провину, та кров його я вимагатиму від тебе”. (Езекиїля 3:7,8) Сю євангелію царства проголошується як свідоцтво людям землі, а ті, що їм була поручена ся євангелія царства, мусять пильно сповняти прикази відносно проповідування сієї євангелії тепер. (Маттея 24:14) Не було б се на місці чекати аж по Армагедоні і тоді давати осторогу, бо тоді буде вже запізно. Та “дивовижна робота” Господня мусить бути виконана перед Армагедоном. Ся “дивовижна робота” – се проголошення правди проти всякої форми релігії, що є гидотою в очах Бога, і щоби людям дати до відома, що спасення походить від Єгови через Ісуса Христа царя.

ЦІЛЬ СПАСЕННЯ

30 Єгова постарався о спасення для людей, та не лиш для їх користи, але ради свого власного імени. Його велике ім’я є зневажене тим, що ворог зробив визов Йому знайти людей, котрі б були вірні Йому у пробах. Коли б Бог був силою накинув на людей спасення або постарався о автоматичне спасення через жертву викупу, то се не підтримало б Його доброго імени, але було б лишень об’явленням Його сили. Бог міг був сотворити Адама щоб він не согрішив; та сього Він не зробив. Він дав Адамові

до вибору: послушенство і життя, або беззаконність і смерть. Адам вибрав се останнє, і помер, і мусить остатися в такім стані. Чи зміг Бог Єгова поставити на землі людей, котрі осталися б Йому вірні й правдиві у пробах? Сатана заявив, що Бог не зможе сього зробити. Та Бог докаже поза всякий сумнів, що Він може се зробити. Він постарався, що Ісус Христос купив людство, і дасть людям спасення, та на тій підставі, що вони приймуть і пристосуються до Його правил, і ті, що приймуть се правило і пристосуються до нього, будуть жити, бо чинячи се, вони докажуть їх невинність до Бога і возвеличать Його ім’я.

31 Вірні мужі, від Авеля аж до Йоана, затримали їх невинність до Бога і сим доказали, що Сатана є брехун. Тепер Господь збирає до себе своїх “інших овець”, котрі будуть становити “велику громаду”, і всі такі, що докажуть їх вірність і затримують їх невинність, будуть оправданням Єгового ім’я. Се не значить, що всі Йонадаби докажуть їх вірність, але всі ті, що остаточно будуть становити “велику громаду”, мусять бути вірні й затримати їх невинність до Бога, і сим чином вони докажуть, що Сатана – брехун. Сій то вірній великій громаді Бог поручить великий привилей сповнити Божий приказ “намножуйте і сповнюйте землю” (1 Мойсея 1:28), і ті, що будуть тоді становити праведних людей на землі, отримають спасення, і вони також будуть оправданням імени Єгови. Всю сю роботу Єгова виконує через свого улюбленого сина Ісуса Христа, котрий є його Оправдателем. Отже написано є: “Спасення належить до Єгови”. (Англійський переклад) Чоловік Ісус затримав свою невинність до Бога і доказав, що Сатана – брехун. Ісус підлягав найбільшому противенству і перетерпів ганебну смерть на дереві, щоби Він мав першенство у всіх річах, а головно в затриманні невинности до Єгови. (Колосян 1:18) З причини Його цілковитого послушенства аж до ганебної смерти, Бог підніс Ісуса зі смерті і дав Йому “ім’я, більше всякого імени” і постаравсь, що Ісус Христос дістав почесні більші, чим всі інші, окрім Єгови: “Щоб в ім’я Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця”. (Филип’ян 2:10,11) Спасення, о яке Єгова постарався для людства, є для його власної слави, як се зазначено повисше в Писаннях, і для свого власного імени.

32 Совершенне життя Ісуса було дане як ціна викупу за людство, щоб всякий з роду людського, що буде просити і набуде користи з ціни викупу, і буде поступати після Господніх правил в святості й послушенстві, міг отримати Божий ласкавий дар – життя вічне через Ісуса Христа. (Римлян 6:23) Всі такі радо визнають ім’я Ісуса Христа царя, котрого Єгова зробив Володарем над цілою землею. Всі будуть на славу Всемогучого Бога, доказуючи всім сотворінням Всевишність Бога, і що Його єдиного ім’я Єгова.

33 Щоб знівечити сю чудову провізію Єгови, яку Він зробив для оправдання свого ім'я і спасення людства, Диявол винайшов і впустив в рух релігію, при помочи котрої релігіоністи кажуть, що чоловік може спастися. Релігія відвертає людей від Бога і зневажає Його ім'я. Ось такий є замір Сатани у своїм даремнім змаганні виконати свій лукавий визов даний Єгови. Релігія є средством для настрашення людей, і при помочи сього средства міліони людей були запроваджені в сіти Сатани. Знаходячися там, вони не просять о заслуги жертви викупу, і Писання ніде не зазначають, ані нема причини догадуватись що вони коли будуть пробуджені зі смерті і отримають сей привилей.

Релігіоністи спонукали людей вірувати, що Бог і Диявол переганяються котрий з них дістане більше душ або осіб. Однак таких суперечних перегонів немає. Бог дозволив Дияволу приложити всякі його старання, аби він досягнув свою ціль, однак Диявол доконати сього не зміг, і його невдача буде цілком відкрита в Армагедоні. Бог постарався через Ісуса Христа о спасення для тих, що вірують в Бога і Ісуса Христа, як Відкупителя і Спасителя людства. Коли ціла справа скінчиться, тоді всі лукаві пропадуть на віки, а всі, що вповають на Бога і на Христа і радісно слухають їх, отримають спасення в його повноті. Тоді всі сотворіння, що дихають, славитимуть Єгову Всемогучого.

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го лютого, 1939 року)

“Стій тільки твердо і ревно думай про те, щоб чинити притьма все по закону”. – Ісуса Навина 1:7

ЧАСТЬ 1

ЄГОВА ніколи серед ніяких обставин не був зобов'язаний відкрити людям знаряд Його езекуції в оправданні Його ім'я. Це що Він зробив для послужних є відкриттям Його милості для тих, що служать Йому. Бог установив і записав много пророчих образів і показав в деталях, як Він виконуватиме свої задуми. “Останні дні” вже прийшли, отже настали люті часи, і Сатана і його сили жорстоко нападають на Божих людей, отож, щоб дати цим вірним відвагу, потіху й надію Єгова відкриває їм спосіб виконання своїх задумів при помочи пророчих образів. (Римлян 15:4) Тому, що Ісус Христос, улюблений син Божий, є Виконателем і Оправдателем Єгови, через те ті пророчі образи особливо указують на Нього. Окрім Ісуса, пророчі образи не предсказують ані не представляють жадних одиниць, ані не указують, що Бог буде мати щось до діла з такими одиницями, але вони указують на Божу роботу, що в ній Божі вірні люди будуть брати участь. Одиниці не є важні, але робота яку вони виконують є важна. Звичайно буває, що вірним дозволено брати участь в Господній роботі, а опісля, з ласки Божої, вони можуть бачити, як вони були проваджені рукою Господньою і вживані в Його службі. Таке одкриття побільшує їх віру й надію, і тому вони радісно співають хвалення Богу і кажуть “Рукою своєю Він провадить мене”. Окружений ворогами, що злобно нападають на “останка” і його “співтоваришів”, ті вірні одиниці, повної віри й вповання на Господа, кажуть: “На тебе вповаю, Господи; не дай мені осоромитись по віки; по твоїй справедливості спаси мене. Нахили до мене ухо твоє, спаси мене скоро! Будь мені баштою, домом оборонним, щоб спасти мене! Ти бо єси скеля моя, башта моя, і задля імени твого веди мене й навчай мене”. – Псалма 31:1–3

2 Пророчі образи помагають тим, що вповають на Єгову пам'ятати, що “ти на руках Його вічних” (5 Мойсея 33:27), що це війна Божа, а не чоловіча, і що в тій війні побідить Єгова через Ісуса Христа, і ті, що стануться правдивими і вірними користатимуть з тієї побіди.

з Єгова забрав своїх вибраних людей з Єгипту, і рукою свого слуги Мойсея Він провадив їх через сорок років пустинею, і ужив їх в тім часі яко прообраз більших річей, що мали перейти в будучині. Коли Мойсей скінчив свою роботу поручену йому, він зібрав ізраїльтянів на рівнині Моаб і там переповів їм те, що Бог зробив для них, і навчив їх, то вони мали робити в будучині. Та інструкція була дана для користи позатипічних ізраїльтянів, правдивих послідовників Ісуса Христа, що їх Бог прийняв у свою столичну організацію. Закінчивши свою роботу, Мойсей умер, а на його місце Йозуа був назначений. В тому часі Бог приготавлявсь установити пророчу драму, предсказуючи події, що мали допровадити до повного оправдання Його ім'я. Драма, над котрими будемо застановлятись є слідуєчі: Перехід Йордану; Рагаба, що за свою вірність отримала Боже призначення; облога й упадок Ерихону; гріх між типічними Божими людьми; і напад і знищення Гаю. Сповненням цих пророчих образів вельми цікавляться сьогодні Божі люди, що зробили угоду чинити волю Божу.

ЙОРДАН

4 Ця драма отвирається з Йозуєм як провідником сил ізраїльських, які то сили були отаборились на рівнині Моаб і ожидали приказу від їх видимого провідника: “Як же вмер Мойсей, раб Господень, сказав Господь Йозефові Нуненкові, слугі Мойсейовому”. (Ісуса Навина 1:1) Тоді Йозуа

представляв Господа Ісуса Христа, що виконує роботу оправдання Єгового ім'я і в якій то роботі співтоваришать з ним Його вірні послідовники на землі. Смерть Мойсея і передання влади Йозуєві представляло перехідний період від Господньої "роботи Ілїї" до "роботи Єлисея" церкви під керівництвом її Голови, Ісуса Христа. Йозуя був слугою Мойсея, як і Єлисей був слугою Ілїї. (2 Мойсея 24:13) Перед своєю смертю Мойсей, по наказу Божому, передав владу Йозуєві як своєму наслідникові, щоб він далі провадив ізраїльтян до обіцяної землі. (4 Мойсея 27:12-23; 4 Мойсея 31:14) Подібно і Ілїя зробив в послух до Божого розказу, назначив Єлисея своїм наслідником. (Ім'я "Мойсей" значить "вибавлений", бо він був вибавлений із вод Нилі ріки, що піддає думку, що Бог "вибавляє або вибирає собі людей для свого ім'я" від 1878 року до 1918 року. Смерть Мойсея прийшла із-за його непослуху до Бога. (4 Мойсея 20:7-12,24) Це представляло кінець роботи Ілїї задля "нечистих уст" слуг Божих на землі й їх утечі зо страху, як і Ілїя утікав зо страху від Езабелі. (Ісаї 6:5,7; 1 Царів 19: 1-3) Цей пророчий образ і фізичні факти точно пасують, і тому ми певні, що ми маємо добре розуміння.

5 Мойсей умер останнього місяця, тобто, дванадцятого місяця і в сороковім році ізраїльської подорожі в пустині. Ізраїль сумував тридцять днів по його смерті, а при кінці того періоду лишилось три дні для переходу ізраїльтян через Йордан, що вони зробили десятого дня Нісана або десятого дня нового року, сорок першого року по їх виході з Єгипту. (5 Мойсея 34:7, 8; Ісуса Навина 1:10,11; 4:19) Період сумування за Мойсейом представляв період, коли робота свідчення була стримана актом ворога на весну 1918 року і коли то деякі свідки Господні були ув'язнені і "призначені умерти". Про цей період часу святе Писання говорить як "мовчання на небі близько пів години". (Одкриття 8:1) Цей період або пауза була показана в пророчому образі, коли Ілїя був забраний, а Єлисей повернувся до Йордану і став на східному березі проти Ерихону, в тому самому місці, по котрім століття тому Йозуя переходив Йордан. – 2 Царів 2:4-8, 11-15.

6 У сповнення цього пророцтва події зачали переходити в 1918 році. Отже виглядає, що завітуючі люди при кінці світа (в 1914 році) не мали перейти через Йордан, ані перед тим, ані в 1918 році. Мойсей запровадив ізраїльтян у Моаб землю на східний бік Йордану при кінці сорок років і став проти Ерихону. Так завітуючі люди в часі роботи Ілїї дожили аж до кінця 1918 року і тоді робота Ілїї скінчилась. Ізраїльтяни побідили Сигона, царя аморійського і Ога, царя базанського, і розуміється це сталося, нім вони перейшли Йордан; так і в позатипі, коли робота Ілїї ще була в чині, Більший Мойсей, Господь Христос, побідив Сатану в небі й скинув його й його ангели з неба на землю, і це було dokonano між 1914 роком а 1918 роком.

(Одкриття 12:1-9) Диявол старався перешкодити ізраїльтянам перейти Йордан, порушивши невірною Балаама проклинати ізраїльтян і звертати нарід ізраїльський практикувати диявольську релігію Баал-пеора. (4 Мойсея 22 до 25 голови) Подібне змагання зробив Сатана проти свідків Єгови, щоб перешкодити їх переходові через позатипічний Йордан і виступити проти новочасного Ерихону, але Сатані це не вдалося.

7 При кінці сорок років є написано, Господь зачав промовляти до Йозуя. В тому часі Єгова вже назначив стале місце для ізраїльтян, по обох сторонах ріки Йордану, і та східна частина Йордану вже була замешкана іншими поколіннями. Не так як Авраам і інші вірні пророки Ізраїля, "дожидали міста, що має основи", віруючи у прихід царства Божого під Месією, ізраїльтяни тепер мали призначено стале місце і в цім вони представляли вірних послідовників Ісуса Христа, котрі в 1918 році прибули до царства, що було dokonane через прихід Ісуса до храму. (Малахії 3:13) Цар, Ісус Христос, взяв владу в 1914 році, а в 1918 році Він явився в храм, і тоді подорож позатипічних ізраїльтян скінчилась. Отже час цього пророчого образу є виразно назначений. Цього однак ми не можемо бачити, розуміти і оцінити аж поки ті факти сталися й прийшли до ума і ми тоді побачили, що вони точно пасують пророцтві й показують його сповнення.

8 З першу ім'я Йозуя було Ошея. (5 Мойсея 32:44, англ.) Мойсей, яко представник Господа Бога дав Йозуєві нове ім'я "Йозуя", що значить "Єгова Спаситель". (4 Мойсея 13:8,16) Те "нове ім'я" було дане Йозуєві в тім часі, коли Мойсей післав дванадцять розглядчиків до Канаан краю. Зміна ім'я показує, що Йозуя буде возвеличувати і шанувати ім'я Бога Єгови. Так і люди Божі, вірні послідовники Ісуса Христа, з першу були знані як "Студенти Біблії", та вони отримали "нове ім'я", свідки Єгови, і тепер вони мусять возвеличувати ім'я Бога Єгови. (Одкриття 2:17; Ісаї 62:2; 65:15) В Діях ап. 7:45 і в листі до Жидів 4:8 ім'я Ісус є ужите замість Йозуя; "Ісус" це грецьке ім'я, а Йозуя – єврейське. Отець йозуя називався Нун, що значить "вічність".

9 Отже Йозуя представляв Ісуса Христа, Сина предвічного Бога Єгови, а головню по 1918 році, коли Христос зачав роботу оправдування ім'я свого Отця.

10 Йозуя походив від Йосифа, через Йосифового сина Ефраїма. Йозуя народився в Єгипті, де він був невілляником, і при кінці сорок-річної подорожі він був майже дев'яносто років віку. Він був схоронений Господом перейти Йордан в Канаан, тому що він і Каліб принесли правдиві й вірні звіти по огляненню землі, будучи вислані в тій цілі Мойсейом. (4 Мойсея 13:17; 14:6-10,30) Він воював в ім'я Єгови нім він прийшов і перейшов Йордан. Він взяв провідництво над Ізраїлем у Ситтимі, на східній бережній Йордану, напроти Ерихону. Сит-

тим значить “акація” або колючі деревця, тим, що вони мають колючки. (4 Мойсея 33:48–53; Ісуса Навина 2:14 Так і Ісус Христос, Більший Йозуя, прийшов до храму й взяв провідництво над Божими людьми на землі серед колючих обставин між вірним останком, котрі то обставини стягли на них “колючі дерева”, або люди під розказом Сатани. Йозуя назначив три міста для прибіжища на захід від Йордану окрім трьох містів прибіжища які Мойсей назначив на схід від Йордану. (Гляди дваццята голова Ісуса Навина) Йозуя зачав обходити празнак кучок в краї Канаан потім, як він перейшов Йордан. (Неємії 8:17) Ці виразні факти дальше служать в установленні часу сповнення пророцтв книжки Йозуя по 1918 році, як це ми спостережимо із поступом цієї студії. Це становить дальший і безперечний доказ, що всі річи написані наперед, були написані для помочи вірних Божих людей, на котрих кінець світа прийшов.

11 Це вже аж в 1919 році, що вірні послідовники Ісуса Христа на землі зрозуміли, що робота Ілії скінчилась. В прообразі Господь сказав до Йозуя: “Мойсей, мій раб, умер; оце ж рушай та й переходь із усім народом сим через Йордан, у ту землю, що дам їм, синам Ізраїля”. (Ісуса Навина 1:2) Так і робота Ілії тоді умерла, а робота Єлисея зачалась виконувати. Без сумніву, що це Господь так розпорядив, що у “Вартовій Башті” з 1 і 15 серпня 1919 року були поміщені артикули під заголовком “Блаженні Небоязкі”, щоб показати ріжницю між роботою Ілії й Єлисея, бо тоді робота Ілії закінчилась, а Єлисея зачалась, і то без ніякого страху до ворога. Ця сама вість була прилюдно проголошена в Сідар Поїнт Огайо на конвенції у вересню того ж року. З усіх ізраїльтянів, що вийшли з Єгипту, то лиш Йозуя, Калєб і Елізар остались при життю і перейшли до Канаан. Так і лишень малий останок із тих, що впродовж періоду Ілії зробили угоду чинити волю Богу, отже полишили позатипічний Єгипет, пережив період Ілії й перейшовши позатипічний Йордан і займився роботою Єлисея.

12 Як ізраїльтянам під провідництвом Йозуя сказано встати, перейти Йордан і посісти край, який був тоді заселений ворогами, так і вірним послідовникам Ісуса Христа дано приказ виконувати роботу царства й посісти край, що в йому було дозволено ворогові перебувати. Від того часу активність мусіла збільшатись аж до повної міри, і це показано приказом, який Господь дав Йозуйові: “Усяке місце, де ступите підошвою ноги вашої, наділю вам, як обітував Мойсейові: Від степу і Ливану та й до великої ріки, ріки Єфрата, уся земля Гетійська аж до великого моря на захід сонця буде ваше займище”. (Ісуса Навина 1:3,4) Також для користи свідків Єгови Бог сказав до ізраїльтянів, що стояли на східному побережжі Йордану: “Ніхто не встоїть перед тобою поки й віку твого. Як був я з Мойсейом, так буду й з тобою; не відхилю від тебе руки моєї й не полишу тебе”. – Ісуса

Навина 1:5.

ОДВАЖНІ

13 Щоб бути одважним треба мати повну віру й споглядати на силу, яка попирає його, і тоді, вповаючи на таку силу, він мусить енергійно йти вперед, і виконувати завдання положені на ньому. Тим то написано є: “По вірі вашій нехай станеться вам”. Приказ даний Йозуйові, щоб він перепровадив “усіх людей” доказує, що Ісус Христос, Більший чим Йозуя, приказує своїм вірним брати участь в роботі Його царства і такі співпрацівники стануться співнаслідниками з Ним в Його царстві. Його вірні послідовники не потребують бути боязливими, але противно, вони мусять бути дуже одважними, щоб стрінити наступ ворога; і це дальше можна показати словами Господніми через Йозуя: “Стій твердо й мужньо: мусиш бо поділити між сей народ сю землю, що я клявсь отцям їх наділити у наслідню державу”. (Ісуса Навина 1:6) Єгова заповів Ісусу Христу царство, і Ісус знов заповів своїм вірним послідовникам, що вони будуть співнаслідниками в царстві з Ним з ласки і після волі Божої. – Луки 22:29,30

14 Повної віри і великої відваги треба було, щоб виконати роботу Єлисея, і напевно більшої відваги чим в роботі Ілії, а це із-за більшої опозиції. Це доказують слова до Йозуя: “Стій тільки твердо і ревно думай про те, щоб чинити притьма все по закону, що заповідав тобі мій раб Мойсей; не звертай з його ні праворуч, ні вліворуч; держи в голові добрий розум, щоб ні задумав. Сю книгу закону повсячасно мусиш держати в устах і міркувати про неї день і ніч, щоб зважувати нею все, що в ній визначено: Тоді щаститиме тобі у всіх задумах твоїх і будеш поступати розумно. Я ж завітую тобі: Стій твердо й мужньо, не лякайся і не вдавайся в тугу: Бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти ні повернувся”. – Ісуса Навина 1:7–9

15 Господь не вимагає, щоб Його люди виконували дивовижні річи, але їм сказано бути сильними в Господі й в потузі сили Його. Вони мусять бути дуже сильні, і через те вони не можуть дозволити на найменший сумнів у своїм умі, що Бог може сповнити кожне слово своєї обітниці, і що Він сповнить їх; і так довго, як вони служать і є слухняні Його приказам, то жадна сила не може перешкодити в роботі призначеній для них. Маючи цю одвагу, вони йдуть вперед з радістю. Свідки Єгови переходили через пробу в часі періоду Єлисейової роботи і можуть вповні оцінити те, що тут сказано. Його свідки добре зрозуміли, що вони мусять студіювати слово Боже і бути вповні слухняними Його законам, якщо вони бажають мати Боже провідництво й охорону. Вони не можуть ступити на бік і дискутувати з противниками їх погляди; вони не потребують чути аргументів всіх противників; вони цілком вповають на Господа, знаючи, що Його слово є правда. Вони йдуть впе

ред і Господь каже до них, щоб “ти мав добрий успіх, де б ти не пішов”. (Англ переклад) Божі люди мусять кормитися Його словом, що Йозуя назвав “книгою закона”. Вони мусять студіювати її й вважно роздумати над нею всякого часу і вважно поступати після її інструкції. Ісус Христос, Більший-чим-Йозуя, провадить своїх людей і навчас їх в храмі, і ті інструкції Він передає із храму, і такі інструкції є передані Його людям в назначений спосіб і средство. Свідкам Єгови сказано поступати після цих інструкцій переданих їм, і чинячи це, обітниця каже: “Тоді щаститиме тобі у всіх задумах твоїх, і будеш поступати розумно”. Диявольські слуги жорстоко нападають на свідків Єгови, грозять їм і знущаються над ними, і стараються мильно установити закони проти них і змусити свідків Єгови поступати після тих законів, які забороняють голосити Божу вість без дозволу людської влади. Але Господні вірні слуги не дозволять цим загрозам перешкодити їх завданню без ріжниць, чи їх карають грішми, бійкою або вязницею. Всякого часу вони пам’ятають силу, яка підтримує їх і вони знають, що “віковічна рука Всевишнього їх держить”, і що у своєму часі Бог обіцяв, що Він прожене “ворогів твоїх перед тобою”. – 5 Мойсея 33:27

16 Приказ, який Єгова дав Йозуйові і іншим ізраїльтянам, як про це подано в повисших Писаннях висказаних Йозуєм, показує, що свідки Єгови мали причину побоюватись дещо в протягу періоду Єлисея і що декотрі з них неначе впускають руки і охолоднують дещо в енергичній кампанії, але вірні не зроблять так. Ось такі є точні факти, як про це многі свідки Єгови можуть свідкувати тепер. Менше ревні одиниці радили іншим, щоб вони не були агресивними і не стягали на свої голови злбних нападів ворога, але Господь каже до них: “Я ж завітую тобі: Стій твердо й мужньо, не лякайся і не вдавайся в тугу: Бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти не повернувся”. – Ісуса Навина 1:9

17 Коли на них нападають за проповідування євангелії, і коли вони є переслідувані за одважне доручення остороги людям по приказу Господньому, і коли світські влади приказують свідкам Єгови заперестати їх активність, тоді вірні й одважні відповідали й відповідають: “Ми мусимо більш коритись Богу аніж чоловіку”. Наш Бог дав нам приказ, і волю Його ми чинитимемо.

18 Ті, що задля страху перед чоловіком відмовляються чинити роботу Єлисея, не можуть дістати признання Господнього, і через те їм “не пощастить”, тому що їм бракує віри й надії на Господа. Ті ж, що дійсно люблять Бога не будуть страхатись, і це заключення є вповні поперте словами апостола: “У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страху, бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові”. – 1 Йоана

4:17.18

19 Царство прийшло, і Христос цар не зазнає поразки. Він побідить. Ворог буде пуджати, страхати і грозити тілесною карою свідків Єгови, але ворог не може стримати роботи свідцтва аж вона скінчиться і аж Бог дозволить на це. Як це Єгова сказав до Йозуя і інших ізраїльтян, так тепер Він каже до своїх вірних людей, коли вони виступають проти ворога: “Стій твердо й мужньо, не лякайся і не вдавайся в тугу: Бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти не повернувся”. Сьогодні ця битва відбувається, і вірні з великою одвагою проголошують хвалення Єгови, знаючи добре, що “ця битва не людська, а Божа”. Повисші факти є добре знані, бо ж многі зо свідків Єгови досвідчали це на собі. Це також доказує, що ця пророча драма, в книзі Йозуя відносно переходу Йордану, зачалась сповняти в 1919 році і далі сповняється аж до цього дня.

ПОЧИН СПОВНЕННЯ

20 Ув’язнення деяких слуг Господніх в 1918 році нанесло страху многим людям. На весну в 1919 році ті в’язні були увільнені й Господні люди зачали знов набирати відваги. Той приказ, що його дав Йозуя, був також повторений Більшим Йозуєм, Ісусом Христом, у 1919 році, а іменно: “Тоді дав Йозей начальникам народним такий приказ: Пройдіть через табір та звеліть народів: Заготуйте живности: Бо через три дні переходити мені через Йордань сю, щоб увійти й осягнути землю в державу, що Господь Бог наш дає вам в наслідде”. – Ісуса Навина 10:11

21 Поживу приготвляють для довгої подорожі або постійної активності. Так і в 1919 році зроблено приготування до видання журналу й інших видавництв і відбудування організації служби. Це приготування продовжалося через три роки аж до 1922 року, коли то видима організація Господа Бога виступила до більшої роботи свідцтва. Одначе в протягу цілого періоду зроблено велике приготування до роботи. Тоді то Господь поставив о духову поживу: Його слуги отримали світло через одкриття Божих замірів, зачали ще з більшою ревністю виконувати те, що їм припоручено.

22 У сповненні пророчого образу кожний чоловік, що зробив угоду чинити волю Божу і хто був вірний аж до приходу Господа до храму, і отримавши Господнє признання, той мусів іти й виконувати роботу царства. Ті “три дні” згадані Йозуєм сходяться з трьома роками від 1919 до 1922 років. Верші від дванадцятого до вісімнадцятого в книзі Ісуса Навина показують, що в тій роботі не можна впускати рук, і що цю роботу треба виконувати енергично. Та започаткована й вірна робота Ілії тепер перейшла в роботу служби кляси Єлисея. Ніхто з останка не міг оминати тієї служби. Ніхто не міг сісти до відпочинку на основі своїх давних заслуг і сказати: “Я скінчив свою часть; нехай

інші тепер роблять”; але кожний мусів виконувати свою частку з іншими співпрацівниками. Ніхто не міг наймити когось іншого виконувати цю роботу за себе; але він мусів виконувати її самий. Ті, що старались ухилитись або занедбувати їх роботу, дістали осторогу словами Мойсея: “Знайте, що гріх ваш знайде вас”. (4 Мойсея 22:19–23) Вірні одиниці в службі почули цей приказ Йозуя й сповняли: “І відказали вони Йозеєві так: Все, що звелів єси нам, чинитимем, і куди не посилатимеш нас, ходитимем”. (Ісуса Навина 1:16) Ці слова висказують правдиве відчуття тих, що займалися роботою Єлісея; вони були охочі до роботи де б їх не поставлено.

23 Впродовж виконання роботи Єлісея ті, що дійсно показали їх любов до Бога і Його царства, відповіли на клич і пішли до служби, і, як ізраїльтяни, сказали до Йозуя: “Так як слухали Мойсея у всьому, так слухатимемо й тебе, аби тільки Господь, Бог твій, бував з тобою, як він бував із Мойсейом”. – Ісуса Навина 1:17

24 Пророцтво показує, що будуть деякі боязкими й бунтівними, й факти показують що деякі були боязкими й байдужими, котрі збунтувались проти приказів Господа. Про таких написано: “Хто б не ставив опір проти повеління твого, і не послушав наказу твого у всьому, що повеліватимеш йому, тому смерть: Тільки стій твердо й мужно!” – Ісуса Навина 1:18

25 Ті з періоду Єлісея, що стали боязкими та байдужими й збунтувались, були відкинуті. Вірні не мали часу ані бажання плакати за випавшими, але радісно признали всі присуди Господні у виключенні невірних. Вірні говорили одні до других, кажучи: “Аби тільки Господь, Бог твій, бував з тобою, як він бував із Мойсейом ... тільки стій твердо й мужно!” От ці слова передсказували тих, що мали повну віру, надію й одвагу, і котрі бажали затримати їх невинність до Бога у виконанні роботи Єлісея. Як в часі періоду Ілії вони працювали, так і в часі періоду Єлісея вони свідкували, і вони отримали вирозуміння й оцінення тієї роботи, в котрій вони були заняті, знаючи, що вона мала до чинення з оправданням Єгового ім’я. Господь просвітив їх умисли і показав їм, що ті пророчі драми є прообразом оправдання.

ОГЛЯДНИКИ

26 Ще інший акт драми виконано тут, показуючи іншу частку тієї роботи. Йозуя послав людей, щоб вони розглянули край поза Йордоном, нім ізраїльтяни впустились через ріку. “Йозуя же Нуненко послав із Ситтима два чоловіки на розглядини потай миру та й наказав: Ідіть огледіте країну до Ерихона. І пішли вони тай зайшли в хату до блудниці, на ім’я Рагаба, та й полягали там спати”. (Ісуса Навина 2:1) Ім’я цих двох людей не є подане, бо особи не є важні, але як здається, то один з них був Салмон, що він опісля оженився з Рагабою. Була це небезпечна місія, на яку ці люди

були призначені; отже вони забрались до цього діла розумно й вважно. Трийцять дев’ять літ тому Мойсей був вислав Йозуя і одинадцять інших на подібну небезпечну місію до того самого краю. У сповненні Більший Йозуя, Ісус Христос, також післав своїх представників виконати роботу приписану їм, як про це написано: “Освятити їх правдою Твою; слово Твоє правда. Як мене післав єси в світ, і я післав їх у світ. Не про сих же тільки молю, а також і про тих, що задля слова їх увірують у мене”. – Йоана 17:17,18,20

27 Тих два чоловіки, що їх вислав Йозуя, представляли цілого Ізраїля. Вони то мали переглянути ворожу організацію й людей в Ерихоні, їх відношення до ізраїльтян, бо вже в тім часі люди в Ерихоні почули про прихід ізраїльтян. Їх прихід дав нагоду тим людям в Ерихоні зробити зло або добро цим післанникам. Єгова не потребував розглядати цієї землі, нім Він міг виступити проти Ерихону, отже це показує, що Єгова робив образ для користі інших. Він порушив Йозуя показати обережність і не числити на Єгову зо всіма річами, що були в силі людській виконати їх. Була це також проба для тих двох оглядників відносно їх віри в Господа, як це тих дванадцять оглядників післаних Мойсейом були випробувані в їх вірі.

28 Ще інший образ в тій драмі указує, що Єгова знав про жінку в Ерихоні, що показала віру в Бога і котра була ужита в цій пророчій драмі, і ця частка пророчого образу показує, що їй дано нагоду показати її віру в Бога і цим чином отримати Його признання, що було її запевненням, що вона знайде визволення коли Ерихон упаде. Іншим разом Бог післав двох ангелів до Содоми і дав нагоду Лотові показати його віру, щоб йому спастись в часі знищення Содоми. (1 Мойсея 18:16; 19:1) Сповнення цієї частки пророчої драми про звідателів і жінку взяло місце по 1918 році, коли то свідки Єгови вийшли виконувати роботу призначену їм Ісусом Христом, Більшим Йозуєм. Тих двоє чоловіків в цьому образі мабуть представляли дві частки, що стались активними в тій роботі, а ними є останок свідків Єгови, що складається зо старшої й молодшої частки. Старша частка це ті, що пережили період Ілії й переслідування в 1919 році і котрі позістали вірними, і з котрих Господь Ісус сформував “вірного й розумного слугу”. (Матея 24:45–47) Ця друга або новіша частка складається із тих, що стались членами “вірного й розумного слуги” по 1922 році. Обидві ці частки були представлені через Наомію і Рут, і Мардохея і Естер.

29 Тим звідателям було сказано оглянути край, а головню місто Ерихон і обставини. Ім’я “Ерихон” значить (1) “пахощі” мабуть тому, що те місто знаходилося в місці де виробляли пахощі з ростин; і те ім’я значить також “місто пальмових дерев” (5 Мойсея 34:3); і (2) те ім’я значить “його місяць”, а це мабуть тому, що жителі Ерихону поклонялись богу місяцеві. Жителі його були потомками Канаана, що він був сином Хама і був проклятий Но-

йом. (1 Мойсея 10:15,16; 9:25,26) Це показує, що жителі Ерихону були братанцями Нимрода (1 Мойсея 10:6–9), отже поклонниками Диявола. Місто Ерихон мало много скарбів і провадило торгівлю з Вавилоном. (Ісуса Навина 6:24; 7:21) Те місто знаходилося там, де пізніше була границя Ефраїма, але котра то площа опісля була дана поколінню Венямина. (Ісуса Навина 16:21; 16:7) Опис Ерихону, його оточення і його людність показує, що він представляв релігійоністів “теперішнього лукавого світа” і знаного як “християнство”, і котрі то релігійоністи практикують мильно названу “християнською релігією”, але котра в дійсності є диявольською релігією. “Християнство при помочи своїх релігійних практикувань старається зробити себе “пахучим”, а його поклонники “пахнуть приємно й виглядають премудрими”. Це вони роблять приписуючи собі прекрасні й благословенні обітничі Біблії, що тичаться правдивих послідовників Ісуса Христа, але котрі то тексти не відносяться до них. “Християнство” називає себе організацією праведних, тобто тими, що ростуть право як пальмові дерева. (Єремії 10:92:12) Але “християнство” є так як сверлик. Воно має форму побожності, однак заперечує силу Бога Єгови і покланяється сотворінню замість Богу Єгови, даючи честь і славу людям, а не Богу і Господу Ісусу Христу. Це Ісус був сказав, що “християнство” є витвором Диявола, і що присуди Єгови є написані проти “християнства”, що воно буде понижене і знищене; і це що значить ім’я “канаанець”.

30 Місто Ерихон було першим містом канаанським, що його Єгова передав в руки Йозуя, свого провідничого чиновника сил Ізраїля. Отже воно мусіло бути принесене в офіру Єгови яко первоплід Канаану. Ізраїльтяни могли полишити інші міста, але не Ерихон. Воно мусіло упасти. (5 Мойсея 6:10, 11) Рівно ж і “християнство” мусить упасти. Як Ерихон, воно мусить бути цілком знищене. Многі Писання указують, що в Армагедоні Господь найперше нападе на “християнство”. Його армії знищать його найперше, і воно вже ніколи не ожіє. Воно сталося прокляттям і тому мусить бути цілком знищене. – 3 Мойсея 27:28,29

31 Тепер щодо сповнення тієї часті образу відносно “двох чоловіків”. Вони представляли свідків Єгови, що оглядають землю, новочасний Ерихон, “християнство”. Це сповняється у факті, що Єгова вияснює їм у своїм слові відносно організації Сатани, що релігія становить головну часть його, і при помочи котрої люди є поневолені. Свідки Єгови, студіюючи відкриті пророцтва і порівнюючи їх з фізичними фактами в історії як і з фактами новочасними, бачуть сповнення й значіння пророцтва, і цим вони стають заохочені, і їх надія скріплена, і вони йдуть вперед. Таке зрозуміння ворожої організації зачали Господні люди отримувати через “Вартову Башту” з початку 1921 року. В артикулі упертім на книзі Ісуса Навина 1:9, “Бувайте Одважні”, на сторонах 90 і 91 є згадано перший раз

про “диявольську організацію”. Противенство диявольської організації до царства Божого було вияснене ще більше, коли Господь Ісус, через “Вартову Башту” з березня 1925 року видав і вияснив в артикулі “Народження Надії”. В 1926 році вийшла книжка “Визволення”, через котру Господь показав своїм людям ясне видіння сатанської організації, а в 1929 році появилася книжка Пророцтво, котра ще більше детально відкрила сатанську організацію. Від тоді ця робота “розглянення” продовжається далше через тих, що вірно посвятились Богу і Його царству. Слово “шпігун” (після єврейщини) буквально значить “переходитись”, тобто, розглядатись. Впродовж згаданих років свідки Єгови, що їх предствляли ті два чоловіка, котрих Йозуя вислав розглянути землю, розглянули много в Божій службі, будучи вислані у видиму сатанську організацію, і, розмовляючи з людьми, вони вивідувались, яке їх відношення взглядом Єгови і Його царства під Христом і як вони відносяться до світа, і до свідків Господніх. Ми тепер бачимо і той шлях, яким Господь провадив своїх людей впродовж минулих п’ятнадцять років, і як Бог зробив прообраз їх подорожі давно тому, і як Його люди йшли шляхом незнаючи в тім часі, що вони робили. Із початком 1919 році за поміччю Єгови і Ісуса Христа, Його вірні слуги на землі вийшли працювати, вповаючи цілком на Господа, знаючи добре, що після Його обітничі Той, що кермує їх шляхом, буде далше провадити й охороняти їх; і це не робило для них ріжниці, чи вони розуміли або не розуміли, чому вони виконували ту роботу, і що вона означувала в тому часі. Що їм треба було знати, то це чи вони були проваджені Господом і чи вони ділали після волі Його.

РАГАБА

32 Будучи слухняними до приказу Йозуя, ті два звідатилі пішли й зайшли до дому блудниці на ім’я Рагаба, і осталися на нічліги там. Мабуть там не було інших гостинниць для відпочинку в часі їх розвідання. Поминувши всі інші заключення, ми мусимо знати, що Єгова запровадив цих двох людей в дім Рагаби, щоб зробити образ або часть пророчої драми, предсказуючи свої заміри. Тому нема причини критикувати цих людей, або Рагабу, або кого іншого.

33 Та жінка Рагаба, із-за її поступків, не мала доброї слави; і тому це була проба для тих двох чоловіків іти до її дому; однак вони сповняли прикази, отже йшли охочо там, де їх посилали. Нема сумніву, що в Ерихоні було много блудних домів, але Єгова запровадив цих двох до дому Рагаби, що її дім знаходився коло міського муру, а це Він зробив задля добре відомої Йому причини. Свідки Єгови, йдучи до роботи, були випробувані щодо їх віри в Бога і їх бажання сповняти інструкції, і йти до тієї кляси людей, що не є так популярна у світі як інші, а навіть у місця замешкані безчесними людьми, і занести таким пониженим людям вість

(царства). Як Ісус не шукав слави для себе, так і Його вірні послідовники не зважають на свою репутацію. Йона був поставлений на пробу, чи він понесе вість до Ниневії. Блудниці не все є відповідальні за їх напрям життя. Без сумніву, що “еліта” цього світа, що виглядає бути дуже чесною, але котра в дійсності, як це загально відомо, є безчесна. Вона то попхнула много молодих жінок на злу дорогу й змусила їх оставатись в стані пониження. Деякі жінки в такому положенні щиро бажають справедливості, і є більше нахилені до вістки царства чим ті визначніші релігійні, що виглядають бути побожними й чистими, але котрі в дійсності є гидотою в очах Бога. Горді жидівські релігійні провідники прийшли до Ісуса, щоб показати свою мудрість і поважність, і вимагати від Нього доказу, якою властю Він робив діла між людьми без їх дозволу, Ті самі когуги обвинувачували Ісуса за те, що Він співтоваришив з митарями, грішниками та блудницями. Ті релігійні вдавали, що вони є дуже добрі й чесні, а однак Ісус сказав до них: “Митники та блудниці попередять вас у царство Боже”. (Маттея 21:31) Добра слава між людьми може не принести чоловікові нічого, а навіть запровадити його до упадку, зате ласка Господня значить усе.

34 Як здається, то Рагаба була вжита в пророчім образі для того, щоб показати, що люди з меншою славою, т. є., прості люди скоріше повірять і приймуть Господа щиро й ходитимуть Його шляхом чим ті, що високо вславлені між людьми й приймають почеси й пошани від людей. Свідки Єгови бачуть, що прості люди є більше готові слухати правду про царство. І як було за днів Ісуса на землі, що прості люди слухали Його радо, коли ж висша кляса противилась Йому й переслідувала Його, думаючи, що цим чином вона станеш більше популярною між людьми. Люди мусять признати, що вони потребують помочи й що та поміч прийде не від людей, а від Бога через Ісуса Христа, і що цю поміч вони мусять дістати нім вони можуть прийняти й уживати їх віри в Бога й Ісуса Христа. Вони мусять мати щире бажання бачити справедливі обставини. У цій пророчій драмі Рагаба представляла тих щирих і чесного серця людей.

35 Імя “Рагаба” походить від дієслова “поширити”, і значить (1) “широке, розлоге, велике, просторе”, або (2) “на волі або свободі”. Рагаба прийнявши звідателів цим показала, що вона була широкого світогляду, а не вузького, націоналістичного, партійного або релігійного, які думають, що салютувати прапоріві або світським людям дасть їм який будь хосен. Її признання до вини показує, що її серце і ум були розширені річами, які вона пізнала, і що вона боялася Бога. Те друге їм’я “на волі” пасує докладно до кляси, яку Рагаба представляла, що є свобідна і стоїть здалека від релігійних кайданів, що так довго тримали їх у вязниці. Отже Рагаба в цій драмі представляла

чесного серця, щирих і доброї волі людей, Йонадабів, що становлять “велику громаду”, цебто, “інші вівці” Господні, котрі належать до тих “небажаних людей”. (Софонії 2:1, англ.) “І буду ходити по широкому просторі; бо я шукав заповідей твоїх”. (Псальма 119:45) Звичайно буває, що великі релігійні, на погляд побожні одиниці, кажуть до інших: “Що світ думатиме про тебе, як ти не підеш до церкви, а будеш розносити книжечки простим людям?” До таких Рахаба кляса сьогодні відповідає: “Ми шукаємо Господнього признання і не дбаємо, що світ говорить про нас. Ми полишили світ геть назаді, щоб ми могли служити Богу”.

36 Дім Рагаби знаходився при міському мурі Ерихону, що здається значить, що вона не мала нічого спільного з елітою або висшою клясою Ерихону. Її дім, будучи при мурі, знаходився у великій небезпеці на случай розвалення муру, і лишень Божя сила могла спасти її. Це також є вірний опис стану Йонадабів сьогодні. Їх позиція є небезпечна, і упадок сатанської організації, “християнства”, що напевно прийде, принесло б їм знищення, хіба що вони шукатимуть охорони з рук Господа. Рагаба чула про Бога ізрайлевого й увірувала в Нього, і вона мусіла предвидіти, кого вона приймала до свого дому в особі цих людей. Предмет її розмови з ними показує, що вона мала віру в Бога. Так і свідки Єгови, розвідуючи землю в “християнстві”, кляса Рагаби, т. є., люди доброї волі до Бога, можуть спостерегти, що свідки Єгови є слугами Всевишнього, про котрих вони чули, і вони бажають довідатися більше про Бога і Його дороги і дістати Його охорону; тому вони радо приймають Божих вістників і роблять що можуть для них.

ШУКАЮТЬ ШКОДИТИ ЇМ

37 Сторожі Ерихону мали знати, що ізраїльтяни отаборились на другому боці ріки Йордану на проти Ерихону, і коли вони побачили двох іноземців ідучих до дому Рагаби, вони зараз повідомили про це політичним управителям міста: “І донесено цареві Ерихонському: Прийшли сьогодні вночі якісь люде з ізраїльтян на розглядини в землю”. (Ісуса Навина 2:2) Ті сторожі, що робили донос, представляли сучасних релігійністів “християнства”, духовенство, що є сторожами і доглядають, щоб ніхто не зайшов в їх країну та не відокрив їх і не повалив їх загороди, яку вони поставили навколо увязнених овець. Однак замість самим виспустити одважно на фронт, то вони звідомляють політичних володарів і спонукують їх бити і шкодити свідкам Господнім. Ті численні досвідчення свідків Єгови в краях так званого “християнства” точно пасують цій часті зробленого образу. Ті релігійністи не мають наміру в серці чинити добро людям, але вони доглядають своїх самолюбних справ і оскільки можуть стараються тримати людей в несвідомості відносно діл релігійністів і що

вони стримують свідків Господніх від них і переслідують їх за те, що вони йдуть і розказують людям правду.

38 Політичні володарі міста зараз взялись до роботи: “І послав цар Ерихонський до Рагаби з наказом: Видай людей, що прийшли до тебе та й увійшли до тебе в хату, бо вони прийшли розгледіти всю країну”. (Ісуса Навина 2:3) Так і сьогодні духовенство або головні релігійністи уживають політичних властей змусити Йонадабів піддатися і в суді свідчити проти свідків Єгови, щоб заподіяти шкоду свідкам Єгови. Рагаба знайшлась дещо в небезпеці тому, що вона не послухала наказу поліції й котрий то наказ походив від висших властей, що руководились порадою релігійних священників. Вони були б обвинувачували її за переховання ворогів. Без сумніву, що Рагаба мала міркувати, якщо вона видасть тих двох звідателів в руки урядників, то це принесе їм смерть і спасе Ерихон від упадку; знов прийняття й схоронення цих двох звідателів покаже її віру в Бога Єгову, від якого єдиного могла прийти їй поміч. Вона зробила так, як Ісус навчав, прийняла чужинців в ім'я Господа: “Був чужинецею, і прийняли мене”, ради Божого ім'я й з доброї волі до Бога”. – Маттея 25:34,35

39 Рагаба показала свою віру в Бога, як Йонадаби, або “інші вівці”, показують їх віру в Єгову й Господа Ісуса Христа: “Молодиця ж узяла обох чоловіків і сховала їх, та й каже тоді: Се так приходило до мене двох, та я не знаю з відкіля вони”. (Ісуса Навина 2:4) Рагаба вважала ласку Божу за більше бажану чим ласку царя Ерихону. Вона показала страх перед Богом а не перед чоловіком. Господь признав її діло, як про це Писання говорять: “Так само і Раава блудниця хіба не з діл оправдалась, прийнявши післанців і вивівши їх іншою дорогою?” (Якова 2:25) Її віра вподобалась Богу і тому Він почислив її за праведну. (Жидів 11:31) Ось так показано, що віра в Бога є першою необхідністю для охорони.

40 Релігійні учителі не згаджуються зо словом Божим відносно Рагаби. Їх аргументи є, що добра мораль і слухняність до закона краю вимагала від Рагаби сказати царській поліції про стан річей, як він вдійсності був, хоч це мало принести смерть двом чоловікам. Це показує, що такі критики є несвідомі Писань або задля самолюбних причин ставлять такі аргументи, бажаючи показати себе, що вони піддержують добру мораль закона краю без різниці на те, що Бог говорить, аби лиш вони, проповідники, мали добру славу між людьми. Якщо б Рагаба була пішла дорогою релігійністів, то цим вона була б показала своє самолюбство й бажання спасти свою шию коштом життя цих двох людей, що представляли Єгову. Одначе вона показала віру в силу Всемогучого Бога. Рагаба не зрадила тих, що принесли їй добру інформацію й раду. Подібно й ті, що становлять “велику громаду” не хотять зрадити післанців Господніх в руки ворога

і цим чином заподіяти шкоду роботі свідництва о царстві. Правдиві Йонадаби показали їх віру в Бога, знаючи, що Він робить все найлучше, і тому вони вповають на Нього, знаючи, що чинячи добро свідкам Єгови, вони чинять добро самому Господеві. Такі вірні люди виглядають в очах інших як “дуросвіти”, та правдиві вони Богу і Його справі справедливості. – 2 Коринтян 6:8

41 Була це пора ночі в Ерихоні, бо ж Рагаба згадує, “як засувано ввечері потемки двері”. Вона відмовилась віддати себе на службу Божим ворогам. Так і ті, що з “великої громади”, відмовляються помагати гонителям свідків Єгови. Рагаба ужила свого розуму й свого знання й допомогла цим двом людям схоронитися, і тому вона говорила до поліції так, щоб вони загубили і слід про цих двох мужів. (Верш 5) Предчуваючи прихід урядників в цілі слідства в її домі, вона впустила їх до середини без перешкоди і тоді говорила до урядників, заховавши звідателів. “Вона ж одвела їх на кривлю хати, та й сховала в снопах льону, що складено було в неї на горищі”. (Ісуса Навина 2:6) Кривлі домів у тих часах були плоскі, а що Рагаби дім був при мурові (в англ. – на мурові), тому сторожі не могли побачити тих людей на горищі. Вона не була лінива, і це можна доказати фактом, що вона назбирала собі льону і складала його на горищі, і вживала його для доброї цілі. “Хто знайде жінку честиву? Ціна їй перел дорожша: Дбає про лен та вовну, й охочо працює власними руками. Бо принада – річ непевна, пишна врода річ минувша; богобоязлива ж жінка – от кого хвалити треба!” – Приповісті 31:10,13,30

42 Так і “велика громада” не є ледача, але працююча й дбайлива. В очах світа вона може виглядати нечиста й неславна, як блудниця, але вона є пильна й оціняє свій привилей служити Богу Єгови, і тому вона працює радісно, о скільки має нагоди. – Одкриття 7:15

43 Йонадаби, любимці справедливості, бачуть справедливий шлях свідків Єгови, і, предчуваючи, що клопіт прийде на них за їх вірність у доручуванні Господньої вістки, вони старанно дбають о охорону свідків Єгови і роблять що можуть для їх добра. Многі досвідчення свідків Єгови в тім напрямку аж надто попирають це заключення. Такий чин зо сторони Йонадабів Господь одобрує, і це показано, як опісля Рагаба була винагороджена, і також показано цим, що Йонатан зробив для Давида, коли він взявся за хитрість, щоб звести з дороги Давидових ворогів, його жорстоких гонителів. Так і Рагаба допомогла цим двом мужам Господньої армії утекти від ворога, і цим вона послужила Господній організації. В обидвох случаях були представлені Йонадаби, що показують їх віру в Бога й Господа Ісуса Христа, чинячи скільки можуть, щоб допомогти вірним мужам і жінкам, що несуть вість Господню людям в теперішньому часі.

44 Поліція Ерихону, вислухавши звіту Рагаби, не

гайно пігнала за цими двома чоловіками, постановивши заподіяти їм шкоду. Так і Господь, від коли Він зачав збирати до себе "інших овець", релігійні провідники підбурували урядників та сильне-ра-

мено шкадрони, щоб вони переслідували свідків Єгови і спричиняли їм зло. Яким же шляхом повинні йти Йонадаби, щоб їм дістати Боже призначення? І чи це є показано в цій пророчій драмі?

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

(Переложено з англійської "Вартової Башти" з 15-го лютого 1939 року)

"От же всякий, хто мене визнаватиме перед людьми, того й я визнаватиму перед Отцем моїм, що на небі".

— Маттея 10:32

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА кермував не лише цими двома звідателями, але також і Рагабою і руководив сторожами Ерихону, щоб той образ зробити після Його волі. Тепер ми бачимо, що це правда, тому що та пророча драма була зроблена після волі Єгови, щоб указати на події, які тепер беруть місце. Єгова покермував так, що Рагаба перехитрила сторожів і відвернула їх від свого дому і вони пішли шукати звідателів в інший бік. (Ісуса Навина 2:7) Інша дуже важлива часть тієї драми показує, який напрям Йонадаби мусять узяти. Ті два звідателі знаходилися на криші Рагабової будівлі, і, як здається, то вони були там захovanі перед тим, нім поліція прийшла робити слідство. Рагаба показала віру в Бога цим, що вона схоронила тих людей і відослала сторожів, та вона мусіла щось зробити для своєї охорони згідно з волею Божою. Вона мусіла визнавати своїми власними устами, що вона мала віру в Бога і задля тієї причини вона схоронила тих мужів. "Перше ж ніж повкладались ті спати, прийшла вона до них на горище". — Ісуса Навина 2:8

2 Рагаба не повернула на кривлю опісля, щоб заманити тих людей для себе, але пішла там тому, що Бог так покермував, хотя й вона не знала, чому вона це так робила. Перед тими чоловіками вона визнала свою віру в Бога: "Та й каже їм: Я добре знаю, що Господь наділив сю землю вам, бо на нас напав страх перед вами і всі осідники цієї землі поміли перед вами; бо ми чували про те, як Господь висушив воду в Червоному морі перед вами, як йшли ви з Єгипту, і що ви вчинили обом царям Аморійським, що були по тім боці Йордані, Сигонові та Огові, що їх вигубили; як же ми про те перечували, так серця повдавались у тугу і в кожного зомліло серце перед вами; бо Господь, Бог ваш, се Бог на небі вгорі і на землі внизу". (Ісуса Навина 2:9-11) Хоч вона показала свою віру тим, що вона зробила до того часу, одначе вона мусіла отверто визнати своїми устами перед свідками, що вона мала віру в Бога. Ця часть пророчої драми показує, що всякий, хто отримає благословенства від Господа Бога, і хто візьме мудрий шлях, той визнає свою віру в Бога: "Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення. Глаголе бо Писання: Всяк, хто вірує в Него, не осо-

ромиться". — Римлян 10:8

з Єгова дав до відома о своєму незмінному праві, що відноситься до всіх, що отримують життя, і цим правилом є: "Поклониться мені всяке коліно і всякий язик визнає мене". (Ісаї 45:23; Римлян 14:11) Рагаба тут відігравала часть, представляючи велику громаду, кожний член котрої мусить визнати віру в Бога і Ісуса Христа, отже мусить стати прилюдно й нести свідоцтво, вповаючи на Бога й на Ісуса Христа. Такий бо є приказ Єгови: "Щоб в ім'я Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця". — Филиппян 2:10,11

4 Не є це вистарчальним лишень думати, що Єгова є правдивий Бог і що Ісус Христос є Спасителем людей, правильним царем землі. Чоловік мусить поступити дальше чим це. Він мусить отверто признати, що він вповає на Єгову, як на Всевишнього, і що визнаючи Його зробив угоду чинити Його волю. Ніхто не буде членом великої громади, хіба що він поступить так, і тоді він повинен бути цілком слухняним волі Божій. Життя з ласкавої руки Єгови буде дане тим, що докажуть своєю роботою і діяльністю, що вони вповають на Бога й Христа. Хто покаже свою віру, як це Рагаба зробила, той не соромиться признати Бога і Христа, і такий не лишається позаду в роботі свідоцтва, а виконує її згідно з волею Божою. Рагаба показала, що вона має віру в Єгову, що Він дасть побіду Йозуві над людом Ерихону. Йонадаби мусять доказати їх напрямом ділання, що вони вірують, що Єгова в Армагедоні дасть Христові перемогу і Його вірним послідовникам над Сатаною і його ордою. Рагаба боялась Бога. Йонадаби також мусять боятись Бога. Ціна, яку Рагаба отримала за її віру й діло підчеркує важливість віри, і Писання показують, що без найменшого сумніву ця часть образу є зроблена для користи тих, що їх Рагаба представляла. "Вірою Раава блудниця не згинула з невірними, прийнявши підглядників з миром". (Жидів 11:31) "Чи бачите ж оце, що з діл оправдується чоловік, а не з однієї віри? Так само і Раава блудниця хіба не з діл оправдалась, прийнявши посланців і вивівши їх іншою дорогою? Яко бо тіло без духа мертве, так і віра без діл мертва". — Яко-

ва 2:24–26

5 Нехай же Йонадаби завважають цю важність віри й діл, і що обидві ці річі мусять іти разом, щоб Йонадаби їх роботою могли доказати їх віру. Господь постарався, що вони є співтоваришами останка і що це їх привилей і завдання брати активну участь у публичній роботі свідництва про царство. З ласки Господа Йонадаби тепер несуть радісну новину царства, бо це воля Господня, щоб хто чує, сказав до інших: ‘Прийдіть і прийміть воду життя даром’. – Одкриття 22:17

6 Слова Рагаби показують ясно, що ім’я Всемогучого Бога було проголошене по всій землі канаанській і що люди говорили много про завітуючих людей Ізраїля. Канаанці були під владою представників сатанської релігії, що налякались почувши про перемогу Божого народу над їх ворогами на другому боці Йордану, і, щоб затримати канаанців у релігійній кошарі, то релігійні провідники багато кричали і старались викликати гірку опозицію проти ізраїльтян. Ця частина пророчого образу сходиться точно з напрямом релігійоністів сьогодні, а особливо римо-католицької гієрархії, що вельми боїться наслідків проголошення вістки царства. Вони говорять чимало про проголошення вістки свідками Єгови, і переляк обгортає релігійоністів, що та вість може заподіяти їм. Маючи самолюбне бажання тримати людей в підданстві, і щоб вони могли далі виконувати свій обман, ті релігійоністи уживають всякої неправди проти останка й Йонадабів. Вони вживають своїх численних часописей і казальниць для обчурення свідків Єгови, надіючись цим чином підбурити людей до гіркої й злобної ненависти Божих свідків. Римо-католицька преса пише часто про свідків Єгови і наводить поодинокі й розірвані параграфи з видавництва Вартової Башти, надіючись цим робити витворити упередження в людях і побудити урядників проти Господніх свідків. Видавництва Вартової Башти аж надто ясно указують на різницю між релігією а Християнством, і еклєзіастичні провідники наводять те, що про релігію, але нічого не згадують про те, що є написано про Християнство, і це мала б бути їх вимівка, чому вони клясують свідків Єгови з комуністами. Ця драма показує, що це станеться, і слова натхненого апостола описують настрої релігійоністів проти тих, що дійсно служать Богу і Його царству, про що є написано: “Деякі з зависти та перекору, а інші з доброї волі проповідують Христа. Що ж бо? Тільки все таки, чи для виду, чи по правді, Христос проповідується; і я сим радуюсь і радуватимусь”. (Филиппян 1:15,18) Замість, щоб ті атаки римо-католицької гієрархії проти свідків Єгови виконали бажану ціль, то многі чесні католики бачуть дволичність духовенства і отвиряють свої очі до правди і звертаються до Господа і Його царства.

7 Господь не полишив місця на сумнів щодо

властивого напрямку, який останок і його співтовариші, Йонадаби, мають узяти, і для їх добра є далі написано відносно цього: “Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру євангельську, і не жахаючись ні в чому від противників; це їм явний знак погибелі, а вам спасення, і воно від Бога”. – Филиппян 1: 27,28

8 Без сумніву, що інформація про перемогу Єгови в користь ізраїльтян над єгиптянами, царями й іншими на східному боці Йордану, мала прийти до Рагаби при помочі поширення її релігійними провідниками в Ерихоні. Ця інформація зробила як раз противне враження на Рагабі супроти виміреної цілі релігійоністами. Вона побачила, що Єгова є Всемогучий Бог. Вона мала віру в Бога. Рівно ж і в цих часах ті злобні брехні поширені римо-католицькою гієрархією й її поплечниками проти свідків Єгови й їх співтоваришів, і її ложні видавництва, спричиняються до широкого розголошення про Єгову, Його царя й царство, і також свідків Єгови, що несуть свідцтво про царство. Цим вона спонукала здорово думаючих людей “католицької людности” і інших доброї волі до Бога чесно й безсторонньо розглянути ці факти. І чинячи це, вони зрозуміли, що свідки Єгови розказують правдиво про Єгову і Його царство. Вони бачуть, що свідки Єгови є слухняні заповідям Господнім у проголошенні вістки, і тому люди доброї волі звертаються до Господа й служать Йому з радісним серцем. Тому люди Єгови не повинні марнувати час на сварню або спір з представниками сатанської релігії, але повинні бути занятимися всякого часу розказувати правду про царство, щоб люди доброї волі отримали остерогу, пізнали правду й знайшли життя. Наше завдання й повинність є помагати чесним людям, що бажать правди, дістати знання Божої провізії для них.

9 Слова Рагаби показують, що вона вірувала, що Бог Єгова знищить Ерихон, і що Господь ласкаво постарався о спосіб для її утечі від знищення, і щоб вона була “схоронена в день Господнього гніву” проти Ерихону. Так і Йонадаби показують, що вони мають віру в ласкаву провізію яку Бог зробив для їх спасення і Його добрість показує їм дорогу до охорони в часі вираження Єгового гніву в Армагедоні. Рагаба пильно шукала знайти ласку, охорону й спасення. Так і люди доброї волі в цьому часі показують їх оцінення Божого розпорядження для них, і тому вони спішать, щоб стати в позиції й отримати Божу ласку. Будучи в такому положенні, Рагаба сказала до звідателів: “Тим же то заборітьте мені Господом, що за мою добрість до вас і ви покажете добрість домові отця мого, та й дайте мені вірний знак. Що ви батька мого й матір мою, братів моїх і сес-

тер моїх, та й усе домовництво їх зоставите живими, і нас обороните від смерті”. — Ісуса Навина 2:12,13

10 Просьба Рагаби вимагала дійсної роботи зо сторони її самої, як і зо сторони її кривних, якщо вони бажали дістати охорону і спасення від Єгови в часі облоги Ерихону. Від неї вимагалось, щоб вона пішла й сказала своїй родині й кривним “прийти у безпечне місце”, і розуміються, вона мусіла сказати причину, чому вона напирала на них прийти. Це вона мусіла зробити без ріжниць чи вони слухатимуть її остороги або ні. Ця часть драми показує, що це є повинність кожного Йонадаба, що чує й вірує в вість царства дати осторогу їх кривним і іншим, що шукають дороги спасення, і що це свідцтво остороги вони мусять давати іншим людям, без ріжниць чи люди слухають або не слухають. Рагаба мусіла доказати свою віру ділами. Йонадаби знов мусять доказати свою віру своїми ділами.

11 Посвячення яко необхідний крок є показаний в цій драмі. Рагаба увійшла в заприсяглу угоду з представниками Йозуя, а він знов був слугою Божим і представником Його. Вона взяла на себе завдання, і цим показала, що всі з “великої громади”, посвячуючися чинити волю Богу, входять в заприсяглу угоду чинити волю Господню, що вони мусять виконати. Вона відчувала, що Божий виконатель вигубить людей Ерихону. Вона просила для себе й членів своєї родини, щоб вони і все, що вони посідали, Господь визволив від погибелі. Щоб Рагаба і її родина могли бути прийняті до табору ізраїльського, та Рагаба і члени її родини мусіли відректися диявольської релігії й поклонятися Всемогучому Богу в душі і правді. Рагаба дуже бажала зробити цю угоду і звязати її присягою перед днем битви; так і Йонадаби бажать і стараються знайти охорону в Господа й зробити угоду чинити Його волю й виконувати ту угоду перед Армагедоном. Пізнійше Габаонії взяли подібний крок, і вони також представляли “велику громаду”, що зробила угоду чинити волю Богу. Цим показано, що посвячення є абсолютно важливе й необхідне зо сторони кожного, що отримає Божу ласку.

12 Зрадник або донощик є гидотою в очах Бога, і ніхто нехай не сподівається ласки з рук Єгови, хто зрадить в руки ворога одного з Господніх людей; і це також показано словами, які знаходяться в пророчій драмі. Ті два звідателі представляли Йозуя, і тим самим представляли представників Господніх, і вони зробили урочисту угоду з Рагабою: “І відказали їй чоловіки: Наші душі позакладаємо за ваші душі, коли не зрадите нас у нашій справі; і як оддасть нам Господь сю землю, ми до тебе обернемось із добрістю й щирістю”. (Ісуса Навина 2:14) Ті люди звязали їх угоду своїм власним життям. Коли поліційна сторожа прийшла шукати слугів Єгови, то вона не зрадила їх, але противно, зробила що могла, щоб схоронити їх і захистити.

От цим показано, що Йонадаби повинні робити все, що вони можуть, щоб дати охорону своїм співтоваришам. Якщо б розказати дійсний стан річей, то це мало б принести несправедливість і шкоду іншим, тоді це не є злом в очах Бога відмовитись розказати про це. (Людина бреше тоді, коли вона говорить із наміром принести шкоду іншим). Такий напрям є вповні одобрений Господом Ісусом. (Йоана 7:8–10) Хто не зважає на життя й майно й добро слуг Єгови, і тим самим не береже інтересів царства Божого, такий не матиме ніякої причини надіятись на охорону в Армагедоні. Зрадники не переживуть (Армагедону). Це особливо є підкреслено в тому, що сталося з Юдою Іскаріотським.

13 Рагаба поступила по правді й допомогла звідателям утекти: “Тоді вона поспускала їх вікном по мотузів додолу: Бо хата її була при міському мурі, і жила вона коло муру”. (Ісуса Навина 2:15) Коли б її змагання в цім згляді були відкриті, то без сумніву вона мала потерпіти смерть з рук урядників Ерихону. Одначе її поступок був добрий і приніс добро (Божим) слугам. Апостол Павло, що його релігійоністи й управитель і його урядники шукали погубити, також утік вночі, будучи спущений по мурі в кошику. (2 Коринтян 11:32, 33) Самооправдане, лицемірне та напогляд-побожне духовенство напевно сказало б, що Павло зробив дуже велику помилку; та Господь одобрив той чин. Всі, що люблять і служать Єгові Богу повинні робити добро і іншим о скільки вони мають нагоди, а особливо тим, що також служать Богу, тобто, домівникам віри. (Галат 6:10) Кожний хто завдає яку будь шкоду одному з найменших Божих дітей нехай не сподіється взгляднення від Господа. Без сумніву Рагаба своїми трудящими руками мала зробити віровку, якою вона спустила цих людей на долину. Вона мала цю віровку під рукою й вжила її. Так і Йонадаби мусять бути активними, а не лінивими, і уживати средств, якими вони є обдаровані в користь царства. Рагаба помігши звідателям утекти, цим допомогла їм дальше служити в користь Єгової організації. Таке саме правило є ужите й сьогодні що тичиться Йонадабів до останка.

14 Це, що Рагаба ужила своєї голови, показує, що вона була пильна й осторожна. Нім вона спустила звідателів на діл, вона розказала їм, як перехитрити й оминати гонців, щоб їм дістатись до своїх і здати точний звіт Йозуйові. Тепер її власне безпеченство залежало від того, чи ті звідателі дістануться назад через Йордан і звідомлять Йозуя про її умову з ними. “І мовляла вона їм: Берітесь у гори, ато погоня наткнеться на вас; загайтесь там ховаючись три дні, покіль погоня вернеться, а там уже пійдете своєю дорогою”. — Ісуса Навина 2:16

15 Звідателі ховались через три дні і так перейшли Йордан до Йозуя, на східну сторону, на десятого місяця Нізана, в котрому то дні Йозуя мав рушити в похід. У тому часі гонителі забрали всю сторожу від броду Йордану й понехали пого-

ню. Тут пророча драма доказує потребу розсудку і поступати уважно зо сторони слуг Божих. Помазанники мусять хоронитись “у тайнім пробутку Всевишнього”, як це приказав Єгова, і що представляли гори. (Псальма 91:1, англ.) Коли ж люди доброї волі “побачать гидоту спутощення”, згадану пророком Даниїлом і Ісусом, тобто, побачать союз, який рішивсь володіти світом замість Христа стоячи там, де йому не слід і прибравши таку власть, тоді Ісус сказав, що це час для Йонадабів втікати “на гори”, що значить до Бога і Його організації під Христом. (Маттея 24:15,16) Як Рагаба колись дораджувала звідателям, так тепер Йонадаби стараються давати мудру пораду свідкам Єгови в гармонії з Божим словом, щоб вони могли утекти від сітей, наставлених на них ворогами Божих людей.

16 Ті два звідателі дали своє слово чесне і звязались присягою зробити все, що вони можуть для Рагаби, і тому вони сказали до неї: “Ми будемо свободні від сієї нашої божби, що мусіли побожитись тобі”. Цю присягу вони зробили в ім'я Єгови; отже Бог мав часть в ній. Пошана до свого імени заставила Його піддержати умовини цієї записяглої умови, і це Він зробив щоб спасти Рагабу і її дім чудотворною силою. Ті звідателі мали завдання до виконання, отже вони умовились, який знак або тотожність Рагаба мала ужити, що мало б запевнити їй охорону, і тому вони сказали до Рагаби: “І відказали їй чоловіки: Ми ж додержимо божби, що примусила нас побожитись. Як же увійдемо в цю землю, мусиш тоді привязати червону мотузку тут до вікна, що спустила нас додолу, та попроводь у хату до себе твого батька, і твою матір і твої брати і всю родину вашу”. – Ісуса Навина 2:17,16

17 Ради доброї слави свого імени Єгова спасе “велику громаду”. Свідки Єгови мусять сповнити свою відповідальність до людей доброї волі, що з них складатиметься “велика громада”, так щоб останок був невинний відносно того, що прийде в Армагедоні. Вони також мусять указувати на нещастя, яке впаде на всіх тих, що не візьмуть власного кроку, і вони мусять розказувати їм, як вони можуть доказати їх тотожність, щоб запевнити їм охорону від Виконателя. Та віровка або “червона мотузка”, при помочи якої Рагаба допомогла звідателям утекти по мурі, була та сама віровка або “червона мотузка”, яку вона мусіла привязати до вікна яко средство тотожності. (Ця червона віровка) пригадує викупну кров Божого Агнця й віру “великої громади” в неї, що в ній вони вимили свої шати, даючи себе пізнати як слуг Господа Бога, і ставши по стороні Господа Бога й Ісуса Христа, вони служать їм отверто. (Одкриття 7:14,15) Та віровка або “мотуза” була виставлена публично як знак; і так Божі люди мусять публично признати їх віру в пролиту кров Ісуса Христа й отверто стати по стороні Господа й служити Йому, щоб дістати певну охорону в часі Армагедону.

18 Ця пророча драма тут також указує на відпові-

дальність положену на Йонадабів, що становити-муть “велику громаду”, що і вони мусять бути активні у несенні вістки царства іншим, щоб і інші могли пізнати дорогу до життя. Завдання Рагаби було зібрати всі члени своєї родини у свій дім, що знаходився при мурові, якщо вони надіялись охорони й спасення перед упадком Ерихону. Це показує, що члени “великої громади” мусять бути пильні й енергічні, і виконувати що вони можуть, щоб зібрати “інших овець” Ісуса Христа, і на цю положену на них відповідальність Господь робить натиск в Одкриттю 22:17. Йонадаби нехай не надіються Божої ласки якщо вони не є активні отримавши правду й нічого не роблять щоб повідомити о ній інших. Факти показують, що многі Йонадаби майже зараз по пізнанню царства, пішли з вісткою царства до інших; і це вони роблять ідучи від дому до дому з фонографами й літературою і навчають людей, що бажають слухати о Божій ласкавій провізії для них і звергають свою увагу на Його слова. Отже їх зобов'язання до роботи свідочства є ясно показане.

19 Йонадаби втікають до Божої організації під Ісусом Христом, і це, що вони мусять вірно позіставати там під охороною її, також ясно передсказано в цім пророчім образі: “Хто тоді вийде за твої ворота на улицю, кров його буде на його голові, а ми будемо безвинні. Усі ж ті, що будуть із тобою тут, за них ми одвічатимем, коли б хто приторкнувся до них”. – Ісуса Навина 2:19

20 Ці вимоги якраз годяться зо законом Божим дотично тих, що утекли до містів прибіжища і також до кровю назначених домів в Єгипті в часі пасхи. Позіставати в Господній організації перед і впродовж вираження Єгового гніву в Армагедоні значить мати охорону і безпечність. Знехтувати Божим приказом і вийти у світ і шукати ласки й охорони в людей значить знищення. “Кров його буде на голові його”. Повна охорона була запевнена Рагабі й її родині тільки тоді, як вона вірно виконає свою угоду і буде послужна інструкціям; так і річ мається із тими, що підпринялись служити Богу Єгові тепер.

21 І знов вірність посвячених один до других і до Господа є показана в цій драмі: “Коли ж ти зрадиш нас у цій нашій справі, ми будемо свободні від сієї нашої божби, що мусіли побожитись тобі. (Ісуса Навина 2:20) інакше сказати, останок і “велика громада” мусять бути тісно звязані разом узлами несамолюбства й вони мусять берегти або дбати о добро один другого. Та не так поступила Далила з Самсоном; вона зрадила його; і Господь не буде зносити такої поведінки між тими, що зробили угоду чинити Його волю. Хто робить уступки або погоджується з ворогом, такий не може надіятись на оборону від Господа. Це показує, що ті з “великої громади” мусять бути вірними Божому царству і не дозволити нічому відвернути їх від нього.

(Дальше буде)